

Fins ara, una de les banderes dels progressistes eivissencs de totes les tendències havia estat la lluita contra els camps de golf, considerats unànimement com una excusa per a urbanitzar i un atemptat contra el paisatge rural de les illes, a més d'una estratègia habitual per a practicar la neteja de capital. Ara, en canvi, el conseller d'Urbanisme del Consell Insular d'Eivissa, Miquel Ramon, destacat dirigent d'Esquerra Unida (EU) a les Illes, ha sorprès tothom anunciant que el pla territorial insular (PTI) de les Pitiüses permetrà aquesta mena d'instal·lacions. La reacció dels ecologistes i d'una gran part de la militància progressista ha arribat tot d'una.

Les declaracions fetes per Ramon anaven envoltades amb nombrosos matisos, com, per exemple, que només es podran fer camps de golf a terrenys rústics (no a terrenys protegits) i que, tal com ja preveu la llei actual, no podran incloure oferta urbanística, la qual cosa ha de dissuadir els possibles promotors. A més a més, va remarcar que el compromís del pacte de govern era que durant aquesta legislatura no es faria cap d'aquestes

L'esquerra d'Eivissa obre la porta a més camps de golf

Polèmica pel canvi d'opinió d'un conseller d'Esquerra Unida sobre aquests projectes, tradicionalment rebutjats pels progressistes de les Pitiüses.

instal·lacions esportives, "i així serà". Però el missatge de fons de Ramon no va quedar desdibuixat per aquestes matisacions: en un futur, es podran autoritzar camps de golf a Eivissa. De fet, aquests camps, segons ell, poden ser "un complement per al turisme", tot i que poc important.

Els darrers anys, Esquerra Unida, igual com la plataforma política a

la qual pertany, Eivissa pel Canvi (ExC), ha estat precisament una de les veus més bel·ligerants contra aquestes promocions. Miquel Ramon mateix era un dels polítics que, el 22 de gener de 1999, portava la pancarta de la multitudinària manifestació per a dir no als camps de golf. I també son innombrables les seues declaracions públiques contra aquests

El golf, sempre polèmic

Tot i que la llei és clara i impedeix nous camps de golf amb oferta residencial o hotelera annexada, la polèmica no s'atura.

Els camps de golf esdevenen motiu de polèmica política d'una manera recurrent. A Mallorca encara és viu l'afer de Son Baco, on UM volia permetre la construcció d'un camp de golf a Campos amb oferta complementària, concretament un hotel. La presidenta del Consell, Francina Armengol, del PSIB-PSOE, va anul·lar el procés administratiu d'aquest camp golf perquè, segons que explicà, l'empresa promotora no havia complert els terminis que pertocaven i, per tant, havia caducat tot el procés. Aquest enfrontament entre UM

i PSOE ha desembocat en una crisi política que encara ara no s'ha resolt. És un exemple de les posicions polítiques molt contrastades que hi ha a Mallorca respecte als camps de golf.

Sense oferta hotelera. Actualment, segons la llei vigent aprovada durant aquesta legislatura –amb el vot de tots els membres del pacte–, a les Balears no es poden construir més camps de golf si porten annexada qualsevol oferta residencial o hotelera. Se n'hi poden construir –amb uns quants condicionants, com ara que

no facin impacte en el territori, que usin aigua depurada...– si merament són camps per a exercir-hi aquest passatemps. Tanmateix, sembla que els promotors no veuen cap negoci a fer, exclusivament, un camp per a jugar a golf si no inclou cap recurs afegit de finançament, com ara la construcció de residències o establiments hotelers.

La situació legal, doncs, és clara. Però políticament continuen les divergències públiques entre els socis de govern. Per exemple, no fa gaire que el conseller de Turisme, Miquel Nadal, s'ha mostrat favorable a permetre de construir "uns quants" camps de golf més, a fi d'intentar lluitar contra l'excés d'estacionalització turística. Això ho digué en un acte públic acompanyat del president de la CAEB (Confederació d'Associacions Empresariales de Balears), Josep Oliver, que considerarà que per

IMATJÓ DE IBIZA

Els anys 90 hom intentà construir un camp de golf a Cala d'Hort, que despertà un gran rebuig social.

al turisme seria bo de “poder tenir cinc o sis camps més”.

Actualment a les Balears hi ha 25 camps de golf. Un a Menorca, un a Eivissa i 22 a Mallorca. Tant per al PSOE com per al Bloc, com també per als ecologistes del GOB (Grup Balear d'Ornitologia i Defensa de la Naturalesa, el grup ecologista més potent de les Illes) ja n'hi ha de sobres. Els ecologistes, tradicionalment, han criticat força la generalització d'aquestes construccions perquè, a parer d'ells, atempten contra el territori i consumeixen una enorme quantitat d'aigua. L'esquerra política ha assumit la reivindicació ecologista, i de resultes d'això s'ha arribat a la prohibició esmentada abans de no permetre'n cap més que porti com a complement qualsevol oferta residencial o hotelera.

Però passa que el sector turístic, i especialment les patronals, con-

sideren que el turisme del golf és molt atractiu perquè té un alt poder adquisitiu i, a més, ajudaria a mantenir oberts hotels durant la temporada baixa. D'aquí ve que, en aquests moments de crisi econòmica, les veus favorables als camps de golf s'hagin intensificat i políticament hagin trobat el suport d'UM. Ningú no proposa la possibilitat d'augmentar sense control el nombre d'aquests establiments, però sí que de forma excepcional es pugui construir algun camp més amb un hotel de luxe –de cinc estrelles– annexat per fer créixer aquest turisme d'alt poder adquisitiu.

Tanmateix, l'esquerra, el PSOE i el Bloc continuen preferint deixar la situació tal com està. Consideren que amb 25 camps n'hi ha prou i que si algun promotor en vol construir més s'ha de sotmetre als condicionants que preveu la llei.

projectes, tant a terreny rústic com protegit.

Per aquest motiu, els ecologistes del Grup d'Estudis de la Naturalesa (GENGOB Eivissa) emeteren un comunicat especialment dur contra el conseller d'Urbanisme, en el qual li reclamaven la dimissió per la “seua conversió a favor dels especuladors” i per haver “claudicat” a aquests “macroprojectes”. Aquesta organització, tradicionalment aliada amb Ramon quan l'esquerra era a l'oposició, considera que “la incomprendible transformació del conseller i dels seus criteris sobre ordenació territorial és prou greu perquè abandoni el càrrec i el cedesqui a una altra persona veritablement disposada a vetllar pel medi”.

Els ecologistes també es queixen que el Consell Insular d'Eivissa hagi adoptat aquesta actitud quan fa poc que els dirigents empresarials de l'illa han renovat la petició anual de més camps de golf i més ports esportius amb l'objectiu d'atreure un turisme de qualitat.

El Grup Matutes vol construir un camp de golf a la platja d'en Bossa, devora el parc natural de ses Salines.

El PSOE, capteniment vacil·lant. Aquesta controvèrsia s'afegeix a l'actitud vacil·lant i indefinida que té el PSOE eivissenc sobre aquest aspecte. Si a la legislatura de 1999-2003 va donar suport a una moratòria per a la construcció de camps de golf a Eivissa (en una decisió parlamentària que només afectava aquesta illa), poc després, el congrés socialista eivissenc del 2004 ja va aprovar una resolució que donava suport als camps de golf (sempre sense oferta urbanística) com a atractiu per a un turisme d'alt nivell adquisitiu.

D'aleshores ençà, quan els progressistes van recuperar el poder el 2007, el Consell Insular d'Eivissa, governat per PSOE-ExC s'ha continuat mostrant bàsicament contrari a aquests projectes, i el president, Xico Tarrés (PSOE), no es cansa de repetir que s'estima més "els camps d'ametllers florits que no pas els camps de golf", però tampoc no tanca la porta del tot a permetre, en un futur, aquestes iniciatives turístiques, que desperten un gran rebuig entre la societat eivissenca des que, els anys 90, s'intentà construir un camp de golf a la Cala d'Hort, un dels paratges més bells d'Eivissa.

La supervivència d'un altre pro-

jecte fa créixer la desconfiança dels conservacionistes envers l'equip de govern PSOE-ExC pel que fa al golf, i la militància de base de l'esquerra illenca vol veure'l enterrat com més aviat millor. Es tracta del camp de golf que el Grup Matutes vol fer a la platja d'en Bossa, just devora el parc natural de ses Salines d'Eivissa, sobre uns terrenys actualment rústics. Matutes va engegar-ne la tramitació durant el govern anterior del PP. Precisament, les terres procedents de les obres de les autovies anaren a parar a aquests terrenys. Els progressistes es mostraren una vegada i una altra contra aquest golf i Miquel Ramon mateix repeteix ara que no vol que es faci. Tanmateix, la Comissió Balear de Medi Ambient, dependent de la conselleria que controla l'Unió Mallorquina, encara no ha estat capaç d'arxivar definitivament aquest projecte. En comptes d'anul·lar i enterrar per sempre l'expedient, la comissió s'ha limitat a demanar correccions de detalls, cosa que equival a mantenir-lo viu. Avui, el futur d'aquest camp de golf és una incògnita que ningú no s'atreveix a pronosticar com acabarà, però fa sospitar que "alguna cosa rara passa quan encara no s'ha anul·lat del tot", segons deia un militant de base

d'Eivissa pel Canvi en una assemblea recent de l'organització.

El sector empresarial d'Eivissa demana insistentment més camps de golf. Ara n'hi ha dos (un de 18 forats i un altre de 9, l'un al costat de l'altre), i les patronals turístiques en volen dos o tres més. Però tampoc dins aquest sector no ho veu clar tothom. L'estadística d'activitat de la Petita i Mitjana Empresa d'Eivissa i Formentera (PIMEEF) de l'any 2008 preguntava a uns 500 empresaris de les illes què faria falta per a millorar el nivell dels turistes a Eivissa. Paradoxalment, la construcció de nous camps de golf no hi apareixia fins al cinquè lloc, darrere d'unes altres accions més senzilles i elementals, com ara la millora de la qualitat dels productes.

L'escàs territori de l'illa d'Eivissa, amb un terreny rústic fortament poblat amb cases disseminades i la gran superfície que ocupa un camp de golf són els principals arguments d'aquells qui els rebutgen. La possibilitat d'atreure un turisme d'alt nivell és la raó dels qui els defensen. L'esquerra eivissenca, que sempre havia escoltat els primers, ara sembla que també té orelles per als segons.

Joan Lluís Ferrer